

New Hope Luterilainen Seurakunta

189 Regent Street
Sudbury, Ontario
P3C 4C4

7.4.2023 – Pitkäperjantai

Jumalan Karitsa

Tekstit

Psalmi Ps. 22:7 – 20

1. lukukappale Jes. 53

2. lukukappale Gal. 6:14

Evankeliumi Joh. 19:16 – 30

Esirukouksissamme: Eero, Ron, Marilyn.

Tulevia tapahtumia

Ti 11.4.

klo 10.00 Meadowbrook

Ke 12.4.

klo 10 – 1 Kahvitauko **Regent St.**

klo 11.00 LCW **Regent St.**

klo 18.30 Neuvoston kokous **Regent St.**

To 13.4.

klo 10.30 Kirkkokuoro **Impola**

Su 16.4.

klo 9.30 Messu † **Voima**

klo 11.30 Engl. jumalanpalvelus **Regent St.**

klo 12.30 Pastori Charlie'n jäähyväislounas **Regent St**

Psalmi: Ps. 22:7 – 20

⁷ Mutta minä olen maan mato, en enää ihminen, olen kansani hylkäämä, ihmisten pilkka. ⁸ Kaikki ilkkuvat, kun minut näkevät, pudistavat päätään ja ivaavat minua: ⁹ "Hän on turvannut Herraan, auttakoon Herra häntä. Herra on häneen mieltynyt, pelastakoon siis hänet!" ¹⁰ Herra, sinä minut päästit äitini kohdusta ja annoit minulle turvan äitini rinnoilla. ¹¹ Syntymästäni saakka olen ollut sinun varassasi, sinä olet ollut Jumalani ensi hetkestä alkaen. ¹² Älä ole kaukana nyt, kun hätä on lähellä eikä kukaan minua auta. ¹³ Sonnien laumat piirittävät minua, villit Basanin härät minut saartavat, ¹⁴ kuin raatelevat pedot ne uhkaavat minua, kuin karjuvat leijonat, kita ammollaan. ¹⁵ Voimani valuu maahan kuin vesi, luuni irtoavat toisistaan. Sydämeni on kuin pehmeää vahaa, se sulaa rinnassani. ¹⁶ Kurkkuni on kuiva kuin ruukunsiru, kieleni on tarttunut kitalakeen. Maan tomuun sinä suistat minut kuolemaan! ¹⁷ Koirien lauma saartaa minut, minut ympäröi vihamiesten piiri. Käteni ja jalkani ovat runnellut, ¹⁸ ruumiini luut näkyvät kaikki. Ilkkuen he katsovat minuun, ¹⁹ jakavat vaatteeni keskenään ja heittävät puvustani arpaa. ²⁰ Herra, älä ole niin kaukana! Anna minulle voimaa, riennä avuksi!

1. lukukappale: Jes. 53

¹ Kuka uskoo meidän sanomamme? Kuka ymmärtää Herran käsivarren voiman? ² Hän kasvoi Herran edessä kuin vähäinen verso, kuin vesa kuivasta maasta. Ei hänellä ollut vartta, ei kauneutta, jota olisimme ihailleen katselleet, ei hahmoa, johon olisimme mieltyneet. ³ Hyljeksitty hän oli, ihmisten torjuma, kipujen mies, sairauden tuttava, josta kaikki käänsivät katseensa pois. Halveksittu hän oli, me emme häntä minään pitäneet. ⁴ Ja kuitenkin: hän kantoi meidän kipumme, otti taakakseen meidän sairautemme. Omista teoistaan me uskoimme hänen kärsivän

rangaistusta, luulimme Jumalan häntä niistä lyövän ja kurittavan,⁵ vaikka meidän rikkomuksemme olivat hänet lävistäneet ja meidän pahat tekomme hänet ruhjoneet. Hän kärsi rangaistuksen, jotta meillä olisi rauha, hänen haavojensa hinnalla me olemme parantuneet.⁶ Me harhailimme eksyneinä kuin lampaat, jokainen meistä kääntyi omalle tielle. Mutta Herra pani meidän kaikkien syntivelan hänen kannettavakseen.⁷ Häntä piinattiin, ja hän alistui siihen, ei hän suutansa avannut. Kuin karitsa, jota teuraaksi viedään, niin kuin lammas, joka on ääneti keritsijänsä edessä, ei hänkään suutansa avannut.⁸ Hänet vangittiin, tuomittiin ja vietiin pois – kuka hänen kansastaan siitä välitti? Hänet syöstiin pois elävien maasta, hänet lyötiin hengiltä kansansa rikkomusten tähden.⁹ Hänet oli määrä haudata jumalattomien joukkoon. Rikkaan haudassa hän sai leposijansa. Koskaan hän ei ollut harjoittanut vääryyttä, eikä petos ollut noussut hänen huulilleen.¹⁰ Herra näki hyväksi, että hänet ruhjottiin, että hänet lävistettiin. Mutta kun hän antoi itsensä sovitusuhriksi, hän saa nähdä sukunsa jatkuvan, hän elää kauan, ja Herran tahto täyttyy hänen kauttaan.¹¹ Ahdistuksensa jälkeen hän näkee valon, ja Jumalan tunteminen ravitsee hänet. Minun vanhurskas palvelijani tekee vanhurskaiksi monet, heidän pahat tekonsa hän kantaa.¹² Minä annan hänelle paikan suurten joukossa, hän saa jakaa saalista mahtavien kanssa, koska hän antoi itsensä kuolemalle alttiiksi ja hänet luettiin rikollisten joukkoon. Hän otti kantaakseen monien synnit, hän pyysi pahantekijöilleen armoa.

2. lukukappale: Gal. 6:14

¹⁴ Minä taas en ikinä tahdo kerskailla mistään muusta kuin meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen rististä. Siinä on maailma minulle ristiinnaulittu ja minä maailmalle.

Evankeliumi: Joh. 19:16 – 30

Jeesusta lähdettiin viemään. Kantaen itse ristiään hän kulki kaupungin ulkopuolelle paikkaan, jota kutsutaan Pääkallonpaikaksi, heprean kielellä Golgata. Siellä sotilaat ristiinnaulitsivat Jeesuksen ja kaksi muuta hänen kanssaan, yhden kummallekin puolelle ja Jeesuksen heidän keskelleen. Pilatus oli kirjoittanut taulun, joka kiinnitettiin ristiin. Siinä oli sanat: ”Jeesus Nasaretilainen, juutalaisten kuningas.” Monet juutalaiset lukivat kirjoituksen, sillä paikka, missä Jeesus ristiinnaulittiin, oli lähellä kaupunkia. Teksti oli kirjoitettu hepreaksi, latinaksi ja kreikaksi. Juutalaisten ylipapit sanoivat Pilatukselle: ”Älä kirjoita: ’Juutalaisten kuningas.’ Kirjoita, että hän on sanonut: ’Minä olen juutalaisten kuningas.’” Pilatus vastasi: ”Minkä kirjoitin, sen kirjoitin.”

Ristiinnaulittuaan Jeesuksen sotilaat ottivat hänen vaatteensa ja jakoivat ne neljään osaan, kullekin sotilaalle osansa. He ottivat myös paidan, mutta kun se oli saumaton, ylhäältä alas samaa kudosta, he sanoivat toisilleen: ”Ei revitä sitä. Heitetään arpaa, kuka sen saa.” Näin kävi toteen tämä kirjoituksen sana:

*- He jakavat keskenään vaatteeni
ja heittävät puvustani arpaa.*

Juuri näin sotilaat tekivät.

Jeesuksen ristin luona seisoivat hänen äitinsä ja tämän sisar sekä Maria, Klopaksen vaimo, ja Magdalan Maria. Kun Jeesus näki, että hänen äitinsä ja rakkain opetuslapsensa seisoivat siinä, hän sanoi äidilleen: ”Nainen, tämä on poikasi!” Sitten hän sanoi opetuslapselle: ”Tämä on äitisi!” Siitä hetkestä lähtien opetuslapsi piti huolta Jeesuksen äidistä.

Jeesus tiesi, että kaikki oli nyt saatettu päätökseen. Jotta kirjoitus kävisi kaikessa toteen, hän sanoi: ”Minun on jano.” Siellä oli astia täynnä hapanviiniä. Sotilaat kastoivat siihen sienen ja nostivat sen iisoppiruo'on päässä Jeesuksen huulille. Jeesus joi viinin ja sanoi: ”Se on täytetty.” Hän kallisti päänsä ja antoi henkensä.

**Saarna
Pastori Johanna Porkola**

Miksi Jumala sallii kärsimyksen? Jos Jumala on kaikkivaltias, miksi hän sallii niin paljon kärsimystä ja pahaa tässä maailmassa. Osa kärsimyksestä on välttämätöntä. Luonnonkiertokulku on sellainen, maailma muuttuu Jumala luo uutta. osan luomakunnastakin on muututtava toiseksi ja se voi tuottaa kärsimystä. Ikääntyminen ja sairaudet kehon muuttuessa saattavat tuottaa kärsimystä.

Se ei ole mukavaa, mutta se tapahtuu luonnostaan. Osa kärsimyksestä on aivan turhaa, pystymme sen näkemään aivan liiemmältikin analysoimatta. Se on vaikkapa moraalista paha, jolla saatetaan kärsimystä avuttomille ja suojattomille. Miksi Jumala ei poista maailmasta tällaista kärsimystä? Tälle asialle on hieno nimensä: Teodikean ongelma. Vaikka kaikkivaltias hyvydessään kaitsee maailmaa, on silti ihmisiä ja myös enkelitä, jotka kääntävät selkensä tälle hyvydelle, tälle äärimmäiselle rakkaudelle josta Pitkäperjantain aihe meille kertoo. Englanniksi päivää nimitetäänkin *Hyväksi perjantaiksi*. Mitä hyvää on kärsimyksessä, mitä hyvää voi olla Jumalan kärsimyksessä?

Tämä päivän tarkoituksena on korvata jotain, lunastaa ja aloittaa alusta. Nyt maksetaan laskua, joka tehtiin. Ai millon sellainen lasku on tehty? Kuka jätti sen maksamatta? Laskun maksuksi riittää koko kristinuskon sisältö. Laskunmaksuun tarvittiin Jumala väliintulo. Hänestä tuli vekselimme takaaja ja sen maksaja. Jumala tekee kaikkensa, että tuo luomakunnan kuolemaan saatettu tila voidaan korvata. Syntiinlankeemustarinan aloittama epätäydellisyyden varjo on kasvanut maailman päällä. Ihmisen tottelemattomuus, selän kääntö Jumalalle ei ollut maksettavissa käskyjä noudattamalla tai rituaalinomaisella uhraamiskulttuurilla. Sitä yritettiin, mutta se ei ollut riittävää. Ihmisen lahja, korvaus takaisinmaksu jäi ja jää aina vajaaksi.

Ajatus siitä, että miksi Jumala ei tee mitään pahan voittamiseksi ja kärsimyksen loppumiseksi on siis väärin asetettu. Jumala teki kaikkensa ihmiskunnan pahan ja kärsimyksen taltuttamiseksi jopa niin, että se satutti häntä itseään, kun Jumalan Poika joutui ristille. Jumala ei seuraa maailman kärsimystä jostain kaukaa, vaan osallistuu siihen kaikinensa. Jumala kantaa vastuunsa luomistyöstään. Jumala suostuu itse kärsimään, haavoittumaan ja kuolemaan häpeällisesti. Vaikka Johannes kuvaa meille Jeesusta, joka hallitsee tilanteen ja toimii kirjoitusten mukaan, ei kukaan voi kieltää sitä, että pahuus nousee huippuunsa kun Jeesus nostetaan ristille. Pahuudessa ei ole hyvydestä mitään tietoa. Jopa paholainen kuvittelee voittaneensa.

Jos mietitään asiaa historillisesta näkökulmasta, epäillään tapahtuman todenmukaisuutta, niin siinä ei ole mitään epäselvää. Jeesuksen ristiinnaulitseminen ja kuolema ovat historiassa tapahtuvia tosiasioita. Jokaisena Pitkänäperjantaina luetteva Jesajan kirjan luku kuvaa kuin itse silminnäkijänä tapahtumia. Jesajan profetia, näky on vahva: ”Vaikka meidän rikkomuksemme olivat hänet lävistäneet ja meidän pahat tekomme hänet ruhjoneet. Hän kärsi rangaistuksen, jotta meillä olisi rauha, hänen haavojensa hinnalla me olemme parantuneet.” (Jes.53:5). Tämä on evankeliumi joka julistetaan Vanhassa testamentissa. Jesaja kuvaa luvussa 53 kaikista muista täysin poikkeavaa kärsimystä ja kuolemaa – jotain sellaista, jossa Jumala itse otti kantaakseen ja sovittaakseen kaiken sen rangaistuksen, jonka me ihmiset olimme ja olemme synneillämme ansainneet.

Jumala voi kääntää pahan hyväksi. Kristuksen risti on vastaus jokapäiväiseen rukouksemme: *Päästä meidät pahasta*. Siksi tuo risti on meillä monella kaulassa tai kotimme seinässä. Voikin kysyä miksi se sellainen symboli piti olla; kalan merkkiä käytettiin myös alkukristittyjen parissa. Pontius Pilatus saa Johanneksella aivan uudenlaisen persoonan ja hänen jonkinlaisesta ennakkoavistuksesta ristiin kirjoitettiin: ”Jeesus nasaretilainen, juutalaisten kuningas.” Risti on kuninkaan merkki. Se on meidän kristittyjen kuninkaan merkki siitä, kuinka paha voitettiin ja kärsimys kukistettiin kokonaisuudessaan ikuisuudessa. Vaikka me ruumiissamme olemme tämän maailman lakien alaisia, kuolemaa ja kärsimystä ei enää ole niille jotka ovat Jeesuksessa Kristuksessa. Siksi nostamme katseemme rohkeasti ristiin ja toteamme: *Terve risti – ainoa toivo*.

*Ole hyvä ja muista lähettää uhrilahjasi.
Lahjoittamisen helpottamiseksi meillä on nyt lahjoittamispainike
New Hope seurakunnan nettisivulla osoitteessa www.nhlc.ca
Aikaisemmat sunnuntaisaarnat löytyvät nettisivulta.*

Puh: 705-673-2933 E-mail: office@nhlc.ca Verkkosivu: nhlc.ca
Facebookissa: New Hope Lutheran Church
YouTubissa: New Hope Lutheran Church Sudbury